சட்டப் பேரவையில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் பதிலுரை

29–7–2016

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க வெற்றியின் மூலம் மீண்டும் மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று, அவரது வழிகாட்டுதலின்படி வடிவமைக்கப்பட்ட. 2016–2017 ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்த வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டு அறிக்கை, கடந்த 21 ஆம் தேதி அன்று இம்மாமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டு, அதன் மீதான விவாதம் 25, 26, 27 மற்றும் 28 ஆகிய நான்கு நாட்களும் தொடர்ந்து நடைபெற்றது.

இந்த திருத்த வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையின் மீது பத்திரிகைகளும், பல்வேறு அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும், தொழிற் கூட்டமைப்புகளும், அவரவர் நிலைக்கு ஏற்ப தங்களது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளனர்.

தற்போதுள்ள ஒரு கடுமையான நிதி சூழ்நிலையில்தான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நன்கு அறிவீர்கள். நிதிநிலை அறிக்கையில் இது குறித்தும், இதற்கான காரணங்கள் குறித்தும் விரிவாக விளக்கப்பட்டது.

எனினும், மாண்புமிகு அம்மா அவர்களது அரசால் செயல்படுத்தப்படுகின்ற திட்டங்கள் மற்றும் செயல்படுத்தப்பட உள்ள திட்டங்கள் ஆகியவற்றை எந்த நிலையிலும் பாதிக்காத வகையிலும், கூடுதல் வரிச் சுமையை மக்கள் மீது திணிக்காமலும், இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மிகுந்த கவனமுடன் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு சில தலைவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வெற்றுவேட்டு அறிக்கை என்று அரசியல் நோக்குடன் விமர்சனம் செய்திருந்தாலும், பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களை உள்ளடக்கி தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு தெளிவான பாதையை வகுத்துக் காட்டியுள்ள வெற்றி அறிக்கையாகத்தான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை உள்ளது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நடுநிலையோடு நோக்குபவர்களும் இதே கருத்தைத்தான் கொண்டுள்ளனர்.

மாண்புமிகு அம்மா அவர்களது அரசு, தமிழ்நாட்டின் முக்கிய பிரச்சனைகளை முன்னிறுத்தியும், பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கவும் ஒரு தெளிவான வழிமுறையை காட்டும் விதமாக ஐந்து மாநில இயக்கங்களையும், 11 பெரும்

திட்டங்களையும் வரையறுத்து, அவற்றின் குறிக்கோள்களை எட்டிடத் தேவையான பல்வேறு திட்டங்களையும், அணுகுமுறைகளையும் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளது.

இது, மாநில வரவு செலவுத் திட்டங்களில், இதுவரை இல்லாத ஒரு புதிய அணுகுமுறை ஆகும்.

தமிழ்நாட்டின் முக்கிய பிரச்சனைகளாக,

நீர் மேலாண்மை,

வறுமை ஒழிப்பு,

ஏழைகளுக்கு வீடுகள் கட்டி வழங்குதல்,

இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை உருவாக்க

திறன் பயிற்சி,

சுற்றுச்சூழல் மேம்பாட்டிற்கு தூய தமிழகம்

– என ஐந்து இயக்கங்களை மாண்புமிகு அம்மா அவர்களது அரசு முன்னிறுத்தியுள்ளது.

இதில் மாநில வறுமை ஒழிப்பு இயக்கம், பொருளாதார வளர்ச்சி அனைவருக்கும் பயன் அளிக்கும் வகையில், ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான ஒரு முக்கிய இயக்கம். இதன் மூலமாக ஏழை எளிய குடும்பங்கள், பொருளாதார மேம்பாடு அடைந்து அவர்களின் வருவாய் பெருக வழிவகுக்கும் திட்டமாக இது உள்ளது. Inclusive growth என்று சொல்லக்கூடிய, அனைவருக்கும் பயனளிக்கும் வளர்ச்சி, இதன் மூலம் சாத்தியமாகும்.

2016–2017 ஆம் ஆண்டில், மத்திய அரசு, இந்தியா முழுமைக்கும் வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்களுக்கு 1,838 கோடி ரூபாய் தான் ஒதுக்கியுள்ளது. இத்திட்டங்களுக்கு, தமிழ்நாட்டிற்கு 261 கோடி ரூபாய் மட்டுமே, மத்திய அரசு ஒதுக்கியுள்ள நிலையிலும், நமது மாநிலத்திற்கு 2016–2017 ஆம் ஆண்டிற்கு இத்திட்டங்களுக்கு மொத்தமாக மாண்புமிகு அம்மா அவர்களது அரசால் 705.81 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும், குடிமராமத்துக்கு புத்துயிர் ஊட்ட, ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ள ஊக்கத் தொகையான 100 கோடி ரூபாய் உள்பட, நீர் ஆதார மேலாண்மைக்கு 3,406 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து ஏழைகளுக்கு வீடு வழங்கும் திட்டமான. குடிசைகளற்ற கிராமம், குடிசைப் பகுதிகளற்ற நகரத்தை உருவாக்கும் திட்டம். இவற்றுக்கு 4,205 கோடி ரூபாயும், தூய தமிழகம் திட்டத்திற்கு 987 கோடி ரூபாயும், இளைஞர்களுக்கு, வேலை

வாய்ப்பை ஏற்படுத்த, திறன் பயிற்சி அளிக்க 150 கோடி ரூபாயும் உள்பட, ஐந்து இயக்கங்களுக்கு மட்டும்2016–2017 ஆம் ஆண்டில் 9,454 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அதேபோல், 11 பெருந் திட்டங்கள் மூலமாக, முதன்மைத் துறை, தொழில் வளர்ச்சி, நகர்ப்புர கட்டமைப்பு, சாலைகள், மின் திட்டங்கள் போன்ற பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு, போன்றவற்றில் ஒரு சிறப்பு கவனம் செலுத்தி, வளர்ச்சியை நிலை நிறுத்திட, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வழி வகுத்துள்ளது.

இந்த கடினமான பொருளாதார சூழ்நிலையிலும், பல்வேறு திட்டங்களுக்கான ஒதுக்கீடும், துறைகளுக்கான நிதி ஒதுக்கீடும், போதுமான அளவில் செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் இங்கே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இந்த நடவடிக்கைகள் அனைத்தும், மாநிலத்தின் வளர்ச்சியை, பொருளாதார மேம்பாட்டை முன்னிறுத்தி, அதை விரைவுபடுத்த எடுக்கப்பட்டவையே ஆகும். இந்த நோக்கம் நிறைவேறும் என மாண்புமிகு அம்மா அவர்களது அரசு உறுதியாக நம்புகிறது.

இந்த திருத்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, பத்திரிகைகளும் ஒரு பொதுவான விமர்சனத்தை, பொருளாதார வல்லுநர்களின் கருத்தாக தெரிவித்துள்ளன. வருவாய் பற்றாக்குறை ஆண்டுக்கு ஆண்டு உயர்ந்து வருகிறது என்றும், அது கணிசமான அளவு உயர்ந்துவிட்டது என்றும், அதேபோல் நிதிப் பற்றாக்குறையும் கடன் அளவும் உயர்ந்துள்ளது கவனத்திற்குரியது என்றும், கருத்து தெரிவித்து பல செய்திகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்கூட இது போன்ற கருத்துக்களையே வலியுறுத்திப் பேசினர்.

விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்துப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எ.வ. வேலு அவர்கள், ஒவ்வொரு ஆண்டும் வருவாய் பற்றாக்குறை உயர்ந்து வருவதாகவும், வரி வருவாய் கணிப்புகள் சரிவர கணிக்கப்படவில்லை என்றும், கடன் அளவு மிகவும் உயர்ந்து விட்டது என்றும், அந்தக் கடனும் தி.மு.க. ஆட்சியில் மூலதனப் பணிகளுக்கு மட்டுமே செலவிடப்பட்டதாகவும், தற்போது வருவாய் செலவுக்கும் கடன் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பன போன்றும் கருத்துக்களை இங்கு தெரிவித்தார்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பழனிவேல் தியாகராஜன் அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டம் பற்றி ஆங்கிலத்தில் தனது கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார். அவரது வினாக்களுக்கும், கருத்துக்களுக்கும் நான் பதிலளிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

முதலாவதாக, மாநில வரி வருவாய் (SOTR) கணிப்புகள் பற்றியது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இதுபற்றி குறிப்பிடும்போது, “though non-tax revenue and central releases are projected conservatively, inability of the Government, to project SOTR, in the last two years, to realize SOTR anywhere, close to the Budget Estimate projections” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

முதல் மூன்று ஆண்டுகள் வரி வருவாய் கணிப்புகள் சரியாக இருந்தன என்றும், சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக, கணிப்புக்கும், இறுதி கணக்கிற்கும் வேறுபாடு உள்ளது என்றும், எனினும் வரி அல்லாத வருவாய், மத்திய நிதி ஒதுக்கீடு போன்றவற்றில், கணிப்புப்படியே வருவாய் போக்கும் இருக்கிறது என்றும் கூறி, அரசுக்கு சரியாக கணிக்கத் தெரிந்திருந்தும், கடந்த சில ஆண்டுகளாக, அதைக் கணிக்கும் திறன் இல்லாமல் போய்விட்டது என்றும் கூறியுள்ளார்.

மாநிலவரி வருவாய் வரவில் உள்ள, risk and uncertainty, அதாவது நிச்சயமற்ற தன்மை, மற்ற இனங்களில் குறிப்பாக வரி அல்லாத வரவிலோ, மத்திய அரசு வழங்கும் மானிய நிதி உதவிகளிலோ (Grant-in-Aid) இருப்பதில்லை. ஆனால், மத்திய நிதி பகிர்விலும், இது போன்ற மாறுதல்கள் ஆண்டுதோறும் ஏற்படுகின்றன என்பதே உண்மை. ஏனெனில், இதுவும் மத்திய அரசின் வரி வருவாய் அடிப்படையில் அமைவதால்தான், இத்தகைய கூடுதல், குறைவு ஏற்படுகிறது. அதற்கேற்ப மத்திய அரசால் நமக்கு வழங்கக்கூடிய நிதிப் பகிர்வும் குறைக்கப்படுகிறது.

எனவே, மாநில வரி வருவாய் கணிப்புகளில் உள்ள இத்தகைய சிரமங்களும், நிச்சயமற்ற போக்கும் இருப்பது மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரியாதது ஒன்றும் அல்ல. ஆனால், பொருளாதாரம் நிச்சயமற்ற போக்கில் செல்லும்போது, கணிப்புகள் மாற வாய்ப்புள்ளன என்று தெரிந்தும், இதை அவர் ஒரு பெரும் குறையாகக் கூறுவது வியப்பாக உள்ளது.

இதற்கு ஒரு படி மேலே சென்று, இதனால் ஏற்படும் வருவாய் பற்றாக்குறை, not by design, but by execution என்கிறார். உதாரணமாக, 2010–11 ஆம் ஆண்டு அன்றைய தி.மு.க. அரசு தாக்கல் செய்த நிதிநிலை அறிக்கையில், திருத்த மதிப்பீடுகளில் (Revised Estimates) மாநிலத்திற்கு மொத்த வரி வருவாய் 53,782.55 கோடி ரூபாய் என மதிப்பிடப்பட்டது. ஆனால் கிடைத்ததோ 47,782.18 கோடி ரூபாய். அதாவது, பிப்ரவரி மாத மதிப்பீட்டோடு ஒப்பிடும்போது, மார்ச் மாத இறுதியில், 6,000.37

கோடி ரூபாய் குறைவாகவே கிடைத்தது. இதை Design குறையாகவோ அல்லது execution குறையாகவோ எடுத்துக்கொள்ள முடியுமா? நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், இதில் அரசியல் பார்வை இல்லாமல் ஒரு நடுநிலையோடு பார்க்க வேண்டும் என்பதுதான். இதுபோன்ற கணிப்புகளில் உள்ள குறைபாடு execution குறை என்ற கருத்து ஒரு தவறான கருத்து என்பதற்கு நான் விரிவான விளக்கத்தை இங்கு அளிக்க விரும்புகிறேன்.

2011–2012, 2012–2013 ஆம் ஆண்டுகளில், வரி வருவாய் நல்ல வளர்ச்சியைக் கண்டது. 2011–2012 ஆம் ஆண்டில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அம்மா அவர்கள், சில வரிகளை திருத்தி அமைத்தும், அதைத் தொடர்ந்து, அவ்வப்போது சில மாற்றங்களையும் கொண்டு வந்ததாலும் தான், SOTR 2011–2012 ஆம் ஆண்டில், 24.56 சதவீத வளர்ச்சியையும், 2012–2013 ஆம் ஆண்டில் 19.72 சதவீத வளர்ச்சியையும் கண்டது. 2011–12, 2012–13 ஆம் ஆண்டுகளில் பெட்ரோலியப் பொருட்களின் மீதான விலை மாற்றம் அடிக்கடி நிகழவில்லை. எனவேதான் நமது கணிப்புகளும், ஓரளவு சரியாகவே இருந்தன. மாண்புமிகு உறுப்பினர், take courageous decision and not popular decision என்கிறார். அவ்வாறு courageous ஆக முடிவு எடுத்தால், இவர் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்கள் தான் முதலில் அதற்கு அறிக்கை விடுகிறார்கள்.

2013–2014 ஆம் ஆண்டில் தேசிய அளவில் பொருளாதார தேக்க நிலை தொடங்கியது. இது தமிழ்நாட்டையும் பாதித்ததால் உற்பத்தித் தொழில், குறிப்பாக Automobile, Cement, Iron & Steel போன்றவற்றிலிருந்து கிடைத்த வணிக வரி வருவாய் குறைந்தது. இது மட்டுமல்லாமல், தொடர்ந்து, 2014–2015 ஆம் ஆண்டிலும், 2015–2016 ஆம் ஆண்டிலும், பல முறை பெட்ரோல் விலையும், டீசல் விலையும் குறைக்கப்பட்டது. 2014–15–ல் 6 முறை பெட்ரோல் விலையும், 8 முறை டீசல் விலையும் குறைக்கப்பட்டது. 2015–16–ல், 12 முறை பெட்ரோல் விலையும், 14 முறை டீசல் விலையும் குறைக்கப்பட்டது. இவை அடிக்கடி நிகழ்ந்தன என்பதையும், எதிர்பாராமல் நிகழ்ந்தன என்பதையும் மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நன்கு அறிவீர்கள். நாம் வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆண்டு துவக்கத்தில் தீட்டும்போது, இத்தகைய மாற்றங்களை எதிர்பார்ப்பதில்லை. இவை திடீரென எதிர்பாராமல் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்கள். இவற்றை, திருத்த வரவு செலவு

மதிப்பீட்டில் ஓரளவு மாற்றி அமைத்தாலும், இறுதி கணக்கில் சில வேறுபாடுகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாது.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில், நமது கணிப்புகளுக்கும், கணக்குக்கும் ஏற்பட்ட வேறுபாடு, இத்தகைய நிகழ்வுகளால்தான் ஏற்பட்டதே தவிர, இதில் **execution problem** எதுவும் இல்லை.

இது போன்று கணிப்பில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் 2010–11–ல் கூட ஏற்பட்டது என்பதை ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிட்டேன். இதுபோன்ற எதிர்பாரா சூழ்நிலையை முந்தைய தி.மு.க. அரசு 2008–2009 ஆம் ஆண்டில் கூட, இந்த அளவு சந்திக்கவில்லை. அப்போது பெட்ரோல், டீசல் விலை அடிக்கடி உயர்த்தப்பட்டதால், இயல்பாகவே தி.மு.க. ஆட்சியில் வரி வருவாய் கூடியது. ஆனால், அந்த நிலையில் கூட, வருவாய் பற்றாக்குறை 2009–2010–ல் 3,531.22 கோடி ரூபாயும், 2010–2011–ல் 2,728.69 கோடி ரூபாயுமாக இருந்தது. அதனால்தான், அந்த ஆண்டுகளில் வருவாய் பற்றாக்குறைக்கு மட்டும் அல்ல, நிதிப் பற்றாக்குறைக்கும், நிதிநிலை நிர்வாக பொறுப்புடைமைச் சட்டத்திற்கு, இதே மாமன்றத்தில் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூற்றுப்படி, அந்த சூழ்நிலை, தி.மு.க. அரசின் இயலாமையால் ஏற்பட்டதாகக் கருதிவிட முடியுமா ?

இதே போல் முத்திரைத்தாள், வாகன வரி, மாநில ஆயத்தீர்வை ஆகியவற்றிலும் சிறிது தளர்வு ஏற்பட்டது உண்மைதான். பொருளாதாரம் தேக்க நிலையில் உள்ளபோது, இந்த வரிகளும் பாதிக்கப்படும் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. ஆனால் பொருளாதார நிலையில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையில்தான், இந்த கணிப்புகள் செய்யப்படுகின்றன. அந்த அடிப்படையில்தான் பொருளாதாரத்தை ஊக்குவிக்கும் பல நடவடிக்கைகளை மாண்புமிகு அம்மா அவர்களது அரசும் எடுத்து வருகிறது. வரி நிர்வாகத்தையும் சீர்படுத்தி வருகிறது.

அடுத்ததாக, மாநில வருவாய் வளர்ச்சி, மாநில உற்பத்தி மதிப்பின் வளர்ச்சியை விட குறைவாக இருப்பதாகக் கூறினார். அதாவது, **“growth rate of SOTR, over the last three years, has considerably lagged behind the growth of GSDP”** என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

மாநில உற்பத்தி மதிப்பில் 12 சதவீதம் முதன்மைத் துறையைச் சார்ந்தது. இதற்கு பெரும்பாலும் வரி ஏதும் இருப்பதில்லை. 55 சதவீதம் சேவைத் துறையைச்

சார்ந்தது. இதன் வளர்ச்சி, சேவைத் துறைக்கு வரி விதிக்கும் அதிகாரம் உள்ள மத்திய அரசுக்கே பயன் தரும். மீதமுள்ள 33 சதவீதம், இரண்டாம் நிலை துறையைச் சார்ந்தது. அதில் உற்பத்தித் துறை 18.36 சதவீதம் மட்டுமே. இதுதான் மாநில அரசுக்கு, விற்பனை வரியை அதிகம் தரக்கூடியது. உற்பத்தி துறையின் வளர்ச்சி, நடப்பு விலை (current prices) விகிதப்படி,

2012–2013 ஆம் ஆண்டில் 17.46 சதவீதம்.

2013–2014 ஆம் ஆண்டில், 1.75 சதவீதம்.

2014–2015 ஆம் ஆண்டில் 4.28 சதவீதம்.

2015–2016 ஆம் ஆண்டில் 6.49 சதவீதம் என இருந்தது.

எனவே, உற்பத்தித் துறையின் வளர்ச்சி, 2013–2014 ஆம் ஆண்டிலிருந்து குறைவாக இருந்ததால்தான், வரி வருவாயும், 2013–2014 ஆம் ஆண்டில் 3.46 சதவீதமாகவும், 2014–2015 ஆம் ஆண்டில் 6.70 சதவீதமாகவும், 2015–2016 ஆம் ஆண்டில் 2.31 சதவீதமாகவும் குறைந்தது. இப்படி மாநில வரி வருவாய் குறைந்ததற்கு, பெட்ரோலியப் பொருட்களின் வரி வருவாய் குறைந்ததும், ஒரு காரணம்தான் என்பதையும் நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

எனவே, மாநில வரி வருவாய், பொருளாதார வளர்ச்சி அளவை விடக் குறைவாக இருக்கக் கூடாது என்பது, உண்மை நிலவரத்திற்கு ஒத்துப்போகாத ஒன்று. ஆனால் வரி வளர்ச்சி, பொருளாதார வளர்ச்சியின் போக்கின்படி இருக்கும் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஒருவேளை பொருளாதார வளர்ச்சி சிறப்பாக இருக்குமேயானால், விவசாயம், சேவைத் துறையில் பங்களிப்பையும் உள்வாங்கி, tax buoyancy, அதாவது வரி வருவாயில், ஒரு உந்துதல் இருக்கும். அது உற்பத்தியை மையமாகக் கொண்டுள்ள பொருளாதாரத்தில், அடிக்கடி நிகழும். நமது பொருளாதாரத்திலும் சில சமயம் நிகழ்ந்துள்ளது. உதாரணமாக, 2011–2012, 2012–2013 ஆம் ஆண்டுகளில் அப்படி நிகழ்ந்துள்ளது. இந்த அளவில், இதற்கு விளக்கம் போதும் எனக் கருதுகிறேன்.

மூன்றாவதாக, வருவாய் வரவுகளைவிட, வருவாய் செலவினங்கள் அதிகரிப்பதால், வருவாய் பற்றாக்குறை, அதிகரித்து வருகிறது என மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்.

அதாவது, **“Revenue expenditure has, considerably exceeded the growth in the revenue receipts, thereby causing Revenue Deficit, which is over 10 per cent”** என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். இது பற்றிய விளக்கத்தை நான் தர விரும்புகிறேன்.

வருவாய் பற்றாக்குறை குறைய வேண்டுமெனில், ஒன்று வருவாய் வரவு உயர வேண்டும் அல்லது வருவாய் செலவினம் குறைக்கப்பட வேண்டும். வருவாய் வரவை உயர்த்துவது பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டுமெனில், வருவாய் வரவுகளில் என்னனென்ன இனங்கள் உள்ளன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதில், மாநில வரி வருவாய், அதாவது SOTR, வரி அல்லாத வருவாய், மத்திய அரசின் பகிர்வு மானியம், இது தவிர, grant-in-aid என சொல்லப்படும் திட்டங்களுக்கான மத்திய நிதி உதவி போன்றவை மட்டுமே. மாநில வரி வருவாயில், வணிக வரிக்கு மிக முக்கியப் பங்கு உள்ளது. மாநில கலால் வரி, முத்திரைக் கட்டணம், வாகன வரி ஆகியவனவும் மொத்தம் சுமார் 25 சதவீதம் பங்கு அளிக்கின்றன. இதில் உண்மை நிலை என்னவென்றால், பெரும்பாலான வரி வருவாய், மத்திய அரசிடம் உள்ளது. வருமான வரி, தொழில் மீதான corporation tax, கலால் வரி, சுங்கவரி, சேவை வரி என அனைத்து முக்கிய வரிகளும் மத்திய அரசிடம் உள்ளன. இதற்கும் மேல், மத்திய அரசு மேல் வரியையும் விதிக்கிறது. ஆனால், மாநில அரசுக்கென்று, வணிக வரி மட்டுமே முக்கிய வருவாயாக உள்ளது. வணிக வரியில் பாதிப்பு ஏற்பட்டால் மாநில வரி வருவாய், பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டுவிடும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முன்பே கூறியதுபோல், பொருளாதார தேக்க நிலையால், 2013–2014 ஆம் ஆண்டு முதல் Automobile, Cement, Iron & Steel, IMFL போன்றவற்றின் மீதான வரி வருவாய் போதிய அளவு அதிகரிக்கவில்லை. இது தவிர, பெட்ரோலிய பொருட்களின் விலை குறைவால், அதன் மீதான வணிக வரி இழப்பு ஏற்பட்டது. எனினும், நம் மாநிலத்தில் பெட்ரோல் மீது 27 சதவீதம், டீசல் மீது 21.43 சதவீதம் என்ற வரி அளவை மாண்புமிகு அம்மா அவர்களது அரசு மாற்றவில்லை.

இதனால் வரி சதவீதம் மாறாமல், அடிப்படை விலை (Base Price) குறையும்போது, அதில் வரும் வணிக வரியும் குறையும். உதாரணமாக 1.7.2014 அன்று, பெட்ரோல் லிட்டருக்கு 76.86 ரூபாயாக விற்றபோது, 15.91 ரூபாய் வணிக வரி வருவாய் கிடைத்தது. 16.7.2016 அன்று, பெட்ரோல் சில்லரை விலை, லிட்டருக்கு 61.93 ரூபாயாகக் குறைந்தபோது, வணிக வரி வருவாய், 12.68 ரூபாயாகக் குறைந்துவிட்டது. இதனால் லிட்டர் ஒன்றுக்கு, வணிக வரியில் 3.23 ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இப்படி ஏற்படும் இழப்பை ஈடு செய்யத்தான், அண்டை மாநிலமான தெலுங்கானா, பெட்ரோல் மீதான வரியை

35.20 சதவீதமாகவும், டீசல் மீதான வரியை 27 சதவீதமாகவும் உயர்த்தியது. ஆந்திரா மாநிலம், இதை முறையே 39.51 மற்றும் 31.20 சதவீதமாக உயர்த்தியது. பல மாநிலங்கள், இந்த வரி சதவீதத்தை உயர்த்தி, வரி இழப்பை ஈடு செய்துகொண்டன. ஆனால், மாண்புமிகு அம்மா அவர்களது அரசு அப்படிச் பெட்ரோல் மற்றும் டீசல் மீதான வரியை உயர்த்தவில்லை. ஒருவேளை, இந்த வரியை பிற மாநிலங்களைப் போல உயர்த்தி ஈடு செய்திருந்தால், 2015–2016 ஆம் ஆண்டில் பெட்ரோலிய பொருட்கள் மீதான வரி வருவாய், 10,113.64 கோடி ரூபாய்க்கு பதிலாக, 14,419.75 கோடி ரூபாயாக இருந்திருக்கும். இதனால் 2015–16–ல் மாநில வரி வருவாய் சுமார் 4,306 கோடி ரூபாய் உயர்ந்திருக்கும். இத்துடன், இதர மதிப்புக் கூட்டு வரியில் ஏற்பட்ட இழப்பையும் சேர்த்தால், சுமார் 6000 கோடி ரூபாய், 2015–16 ஆம் ஆண்டில் கூடுதலாகக் கிடைத்திருக்கும் .

இது தவிர, மத்திய பகிர்வு நிதியை, பதிமூன்றாவது நிதிக் குழு தந்த அளவை விட, பதினான்காவது நிதிக் குழு, தமிழ்நாட்டிற்கு நிதி அளவைக் குறைத்துவிட்டது என்ற விவரத்தை இம்மாமன்றத்தில் ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிறேன். நமது மாநிலம் வளர்ச்சியடைந்த மாநிலம் என்பதால் இது குறைக்கப்பட்டது. இதனால் ஏற்பட்ட இழப்பு, வருடத்திற்கு 6000 கோடி ரூபாய்.

இது தவிர, மத்திய அரசு நிறுத்திவிட்ட திட்டங்களை மாண்புமிகு அம்மா அவர்களது அரசு தொடர்ந்து செயல்படுத்துவதாலும், மத்திய அரசு, திட்டங்களில் நிதிப் பகிர்வில் மாற்றம் செய்ததாலும், நமது மாநிலத்திற்கு ஏற்பட்ட கூடுதல் நிதிச்சுமை, ஆண்டுக்கு சுமார் 2,600 கோடி ரூபாய்.

எனவே, இவற்றையெல்லாம் கணக்கிட்டால், இந்த 12,000 கோடி ரூபாய் தமிழ்நாட்டிற்கு கூடுதலாகக் கிடைத்திருந்து, மாநில கூடுதல் செலவு 2,600 கோடி

ரூபாய் குறைந்திருந்தால், 2015–2016 ஆம் ஆண்டில் வருவாய் பற்றாக்குறைக்குப் பதில், வருவாய் உபரியாக இருந்திருக்கும். இதன் அடிப்படையில் கணக்கிட்டால், 2016–2017 ஆம் ஆண்டில் கூட, நாம் குறிப்பிட்டுள்ள 15,000 கோடி ரூபாய் வருவாய் பற்றாக்குறை இருந்திருக்காது. ஆகவே, இந்த வருவாய் பற்றாக்குறை, மாநில அரசின் நிதி மேலாண்மையின் குறைபாட்டால் ஏற்பட்டது அல்ல என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பழனிவேல் தியாகராஜன் அவர்கள் சொன்னதுபோல், இது design குறையோ அல்லது execution குறையோ அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இது ஒரு புறம் இருக்க, அடுத்து வருவாய் செலவினங்கள். இதில் சம்பளம், ஓய்வூதியம், மானியமும் – நிதியுதவியும், (subsidies and transfers) செயலாக்கம் மற்றும் பராமரிப்பு, வட்டி செலவு ஆகியவை அடங்கும்.

சம்பளம் 2011–2012 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2016–2017 ஆம் ஆண்டு வரை, 70 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளது. ஓய்வூதியம் 54 சதவீதமும், மானியமும், நிதி உதவித் தொகையும் 135 சதவீதமும் உயர்ந்துள்ளது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தியாகராஜன் அவர்கள் கூறியது போல் மானியமும், நிதி உதவிகளும் அதிகம் கூடியுள்ளன என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் சம்பளமும், ஓய்வூதியமும் உயர்ந்து வருகின்றன என்பதையும், அதைக் குறைக்க முடியாது என்பதையும், இதுவும் வருவாய் பற்றாக்குறைக்கு ஒரு காரணம் என்றுதான் நான் ஏற்கெனவே தெளிவுபடுத்தினேன்.

மானியமும், நிதியுதவியும் செலவினத்தில் உணவு மானியம், மின்சார மானியம், உள்ளாட்சிகளுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்படும் நிதி உதவிகள், சத்துணவுத் திட்டம் உட்பட பல நலத் திட்டங்களும் அடங்கும்.

உணவு மானியம் 2016–17ல் 5,500 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துவிட்டது.

மின்சார மானியம் 2010–11 ல் 1,647 கோடி ரூபாயாக இருந்தது, அது 2016–17–ல் 9,007 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துவிட்டது.

உள்ளாட்சிகளுக்கான பகிர்வு உதவித் தொகை, 2010–11–ல் 5,330 கோடி ரூபாயாக இருந்தது, 2016–17–ல் 11,514 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது.

சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டத்திற்கான உதவித் தொகை மானியம், 2010–11 ல் 1,208 கோடி ரூபாயாக இருந்தது, அது 2016–17–ல் அது 3,820 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துவிட்டது.

2010–11–ல் 279 கோடி ரூபாயாக இருந்த ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியின மாணவர்களுக்கான உயர்கல்வி உதவித் தொகை மானியம், 2016–17–ல் 1,430 கோடி உயர்ந்துள்ளது.

இவையெல்லாம் வருவாய் செலவினமாக இருந்தாலும், குறிப்பாக உள்ளாட்சிகளுக்கு வழங்கப்படும் நிதியில், பெரும்பகுதியை அவை சொத்துக்களை உருவாக்கும் மூலதனப் பணிக்கே செலவிடுகின்றன. இதில் எந்த செலவையும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. இதைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்பதால்தான், வரி வருவாய் மேற்சொன்ன காரணங்களால், 68 சதவீதம் மட்டுமே உயர்ந்துள்ள நிலையிலும், வருவாய் செலவினம் 93 சதவீதமாக 5 ஆண்டுகளில் உயர்ந்துவிட்டதால், வருவாய் பற்றாக்குறையைத் தவிர்க்க இயலாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்நிலை மாறவேண்டும் என்பதில் மாற்று கருத்து இல்லை. முடிந்தவரை செலவைக் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கவும் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. நிலைமை மாறும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. அதனால் வருவாய் வரவும் கூடும் எனக் கருதுகிறோம். அதுவரை, இந்த கடினமான பாதையைத்தான் நாம் கடந்து செல்லவேண்டியுள்ளது என்பதை இங்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்தபடியாக நிதி பற்றாக்குறை பற்றிய கருத்து.

“Fiscal Deficit projected for 2016-17 is 2.96 per cent of GSDP, against the 3 per cent target of FRBM Act, but the projection for 2017-18 suggest, we will violate this target next year” என மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு.பழனிவேல் தியாகராஜன் குறிப்பிட்டார்.

வருவாய் பற்றாக்குறை உயரும்போது, நிதி பற்றாக்குறையும் உயரும். ஆனால், அது மூன்று சதவீதத்திற்குள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அடுத்த ஆண்டு,

அதாவது 2017–18 ல் 3.34 சதவீதம் என கணித்திருப்பதால், தமிழ்நாடு திவாலாகிவிடும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு.எ.வ. வேலு அவர்கள் கூறினார். இது தேவையற்ற விமர்சனம். இப்போதுள்ள நிலவரப்படி அடுத்த ஆண்டுக்கான கணிப்புதான் இது. அவர் கூறியபடி, 2017–2018 ஆம் ஆண்டுக்கு, 3.34 சதவீம் என கணித்திருப்பது, நடுத்தரக் கால நிதி கணிப்புகள்படி (Medium-term Fiscal Projection), அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு கணிக்கப்பட்டவை ஆகும். அது தற்போதுள்ள சூழ்நிலைப்படி, FRBM Act 2003–படி கணிக்கப்பட்டது. ஏழாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில், செலவினம் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளதைக் கணக்கிட்டு, 2017–2018 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிப் பற்றாக்குறை கணிக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த ஆண்டு, இதே சூழ்நிலை இருக்கும் எனக் கருத முடியாது. இது மாறலாம். அதற்கேற்ப அடுத்த ஆண்டு வரவு செலவுகள் திட்டமிடப்படும் போது, கணிப்புகள் மாறும் அல்லது அப்போது உள்ள நிலவரத்திற்கேற்ப முடிவுகள் எடுக்கப்படும்.

திரு. எ.வ. வேலு அவர்கள் மேலும் மத்திய ரிசர்வ் வங்கியின் அறிக்கையை சுட்டிக்காட்டி, இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தில்தான் அதிக நிதிப் பற்றாக்குறை என்று குறிப்பிட்டார். இது குறித்து, ஒரு ஆங்கில நாளேடு கூட, தமிழ்நாட்டின் வருவாய் பற்றாக்குறை, நம்மைவிட உற்பத்தி அதிகம் உள்ள, மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தை விட அதிகம், என தவறாக குறிப்பிட்டுள்ளது.

2015–2016 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவு திட்டப்படி, தமிழ்நாட்டின் நிதிப் பற்றாக்குறை 31,829 கோடி ரூபாய் என்றும்,. மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் 2015–2016 ஆம் ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்டத்தின்படி, நிதி பற்றாக்குறை 30,733 கோடி ரூபாய் என்றும் ரிசர்வ் வங்கியின் அறிக்கையில் உள்ளது. ஆனால் மகாராஷ்ட்ரா மாநிலத்தில், அம்மாநில 2015–2016 ஆம் ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீட்டில், நிதி பற்றாக்குறை 37,949 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டுவிட்டது இதுதான் உண்மை, அந்த அறிக்கையில் இல்லை. நமது திருத்த மதிப்பீட்டில் தமிழ்நாட்டின் நிதிப் பற்றாக்குறை 32,360 கோடி ரூபாய் மட்டுமே. ரிசர்வ் வங்கி அறிக்கை திருத்த மதிப்பீடு வருவதற்கு முன் தயாரிக்கப்பட்டது என்பதால் இந்த விபரங்கள் இதில் இடம் பெறவில்லை. 2014–2015 ஆம் ஆண்டில் கூட, மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தின் நிதி பற்றாக்குறை 31,826 கோடி ரூபாய். ஆனால், நமது மாநிலத்தில் 2014–15 ஆம் ஆண்டில் நிதிப் பற்றாக்குறை 27,162 கோடி

ரூபாய் மட்டுமே உள்ளது. நாள் தெளிவுபடுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே, மகாராஷ்டிராவை விட, நமது மாநிலத்தில் நிதிப் பற்றாக்குறை குறைவாகத்தான் உள்ளது. மேலும் நிதிப் பற்றாக்குறை அளவை மட்டும் கருத்தில் கொள்ளாமல், அந்த நிதிப் பற்றாக்குறை, மாநில உற்பத்தி மதிப்பில் எவ்வளவு என்பதே, சரியான அளவுகோல் என்பதையும் இங்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதன்படி, இதுவரை, மூன்று சதவீதத்திற்குள் தமிழ்நாட்டில் நிதிப் பற்றாக்குறை கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதே உண்மை.

கடன் அளவைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். திரு. பழனிவேல் தியாகராஜன் அவர்களும் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்.

"Increase in debt of over one lakh crore, since 2011 is a cause of concern. Consequently, the interest payment will increase from 11 per cent to 14 per cent" என்று அவர் தெரிவித்தார்.

மேலும், அவர் கூறும்போது, தற்போதைய அரசுக் கடன் 2.52 இலட்சம் கோடி ரூபாய் என்பது, ஒருநபருக்கு சராசரியாக 35,000 ரூபாய் என்றும், 2011 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 15,000 ரூபாய் கூடிவிட்டது எனவும் கூறினார். ஐந்து ஆண்டுகளில் பொருளாதார மாற்றத்தால் அனைத்தும் இரட்டிப்பாகும். அதற்காக நான் கடனை நியாயப்படுத்தவில்லை. தற்போது உள்ள கடன் அளவு, இன்று உள்ள சூழலில் இயல்பான ஒன்றுதான் என்றும், அளவுகோல்படி அதிகமாக இல்லை என்றும், மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் நமது மாநிலத்தின் கடன் அளவு கட்டுக்குள்தான் உள்ளது என்பதையும், 25.7.2016 அன்று இம்மாமன்றத்தில் விரிவாக எடுத்துரைத்தேன். கடனுக்குச் செலுத்துகின்ற வட்டியும், அரசு செலுத்தக்கூடிய அளவில்தான் உள்ளது என்பதையும் தெரிவித்தேன்.

பெறுகின்ற இந்தக் கடன், மூலதனப் பணிகளுக்கு மட்டுமல்ல, வருவாய் செலவினத்தில் ஒன்றான மானியங்களுக்கும், மற்றும் நிதி உதவிக்கும், அதாவது **subsidy and transfer** போன்றவற்றிற்கும் செலவிடப்படுகிறது. நான் ஏற்கெனவே தெரிவித்தபடி இதில் பெரும்பகுதி உள்ளாட்சிகளுக்கு வழங்கும் நிதி. அதில் பெரும்பகுதி மூலதன பணிகளுக்கே செலவிடப்படுகிறது. அதாவது, 2015–2016 ஆம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட நிகர கடன் 31,099 கோடி ரூபாய். இதில் அரசின் மூலதனச் செலவு

18,994 கோடி ரூபாய். பிற நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நிகர கடன் 1,648 கோடி ரூபாய். மீதமுள்ள 10,457 கோடி ரூபாய் கடன், வழங்கப்பட்ட மானியமும் நிதி உதவியுமான 57,211 கோடி ரூபாயில் அடங்கும். இந்த நிதி உதவியும், வருவாய் செலவினங்களில் உள்ள நலத் திட்டம் மற்றும் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குத்தான் செலவிடப்படுகிறது. எனவே, இது விரையச் செலவு என்று கருதத் தேவையில்லை. பொருளாதார சூழல் மேம்படும்போது, வருவாய் உபரி ஏற்பட்டு, கூடுதல் மூலதனச் செலவு மேற்கொள்ளவும் வாய்ப்பு ஏற்படும்.

மூலதனச் செலவு குறைவாக உள்ளதாகவும், திட்டமிட்ட அளவைவிடக் குறைவாக இருப்பதாகவும் ஒரு கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

அதாவது "actual growth of capital expenditure is far below the expectations. It should be higher, to achieve target of vision document. There is consistent shortfall, in capital investment target, set forth in Budget projection each year" என தெரிவித்தார்.

மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை, பெரும்பகுதி செலவு, வருவாய் செலவினங்கள்தான். அதில் அதிக செலவினம் உள்ள காவல், கல்வி, சுகாதாரம், சமூக நலம் போன்றவற்றை, மாநில அரசு அதன் நிதி ஆதாரத்தில்தான் மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இதில் பெரும்பாலும் நலத் திட்டங்களும் உள்ளன. மூலதனப் பணிகளுக்கு, நிதி போதுமானதாக இல்லாத காரணத்தால்தான், நாம் கடன் பெற வேண்டியுள்ளது. நமது மாநிலம் சந்திக்கின்ற இதுபோன்ற நிலை, பீகார், உத்திரப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களுக்கு இல்லை. அவற்றுக்கு அதிக அளவில், மத்திய அரசால் நிதி வழங்கப்படுகிறது. இதனால் அந்த மாநிலங்களில் வருவாய் உபரியும் இருக்கிறது. அவை அதிக வரியையும் விதிப்பதில்லை. மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் பேசும்போது கூட, உத்திரப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்கள் நிதிப் பற்றாக்குறையைக் குறைத்ததாகக் கூறினார். அதே மாநிலங்கள், பெரும்பகுதி வருவாய் வரவை, மத்திய அரசு உதவி மூலம் பெறுகின்றது என்பதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் நமது மாநிலம் கடன் பெற்றும், சொந்த வரி மூலமாக நிதி திரட்டியும்தான் பல ஆண்டுகளாக வளர்ச்சிப் பணிகளையும், நலத் திட்ட பணிகளையும் மேற்கொண்டு வருகிறது. அதனால் தான், நம் கடன் அளவும்

அதிகமாக உள்ளது. இந்த உண்மை நிலையையும் நாம் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான், ஏன் கடன் அளவு தமிழ்நாடு, மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களில் அதிகம் உள்ளது என்பது புரியும். மூலதனச் செலவிலும், மின்சாரக் கட்டமைப்பிற்கு பெரும்பாலும் மின்பகிர்மான கழகத்தாலும், குடிநீர் கட்டமைப்பிற்கு, உள்ளாட்சி அமைப்புகளாலும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சாலைகள், நீர் ஆதாரம், கட்டடங்கள் போன்றவற்றுக்கு மாநில மூலதனச் செலவு அதிக அளவில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இவற்றுக்கு போதுமான அளவு தற்போது நிதி ஒதுக்கி, செலவிடப்படுகிறது. நிதி மேம்படும்போது கூடுதல் செலவு செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

மத்திய ரிசர்வ் வங்கியின் அறிக்கையில், வட்டி செலவு அதிகரித்து, வருவாய் செலவு அதிகம் ஏற்படும் மாநிலங்களில் வளர்ச்சி பாதிக்கும் என குறிப்பிட்டுள்ளதை, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தியாகராஜன் சுட்டிக்காட்டினார். இதை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இது பொதுவான பொருளாதார அடிப்படை கருத்துதான். ஆனால் இந்த மந்த சூழலில், அரசுக்கு உள்ள வழி என்ன ? ஒன்று வரி வருவாயைக் கூட்ட வேண்டும். அதாவது, புது வரியோ, உள்ள வரி அளவையோ உயர்த்த வேண்டும் அல்லது வருவாய் செலவினத்தைக் குறைக்க வேண்டும். அதேசமயம், அரசு தனது செலவை அதிகரித்தால்தான், பொருளாதாரத்தை மீண்டும் தூண்டிவிட வாய்ப்பு ஏற்படும். இதில் நலத் திட்டங்களும், மனித வள மேம்பாடும் முக்கியமான பணிகள் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதற்கு மாநில அரசு கூடுதல் செலவை மேற்கொண்டு வருகிறது. இந்த சூழ்நிலைகளை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அம்மா அவர்களது தலைமையிலான இந்த அரசு கவனமுடன் பரிசீலித்து, உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதான விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. K.N. நேரு அவர்கள், நிதிநிலை பற்றிய ஏழு கேள்விகளை எழுப்புவதாகவும், அதற்குரிய பதிலை எதிர்பார்ப்பதாகவும், இங்கு தெரிவித்தார். அவர் எழுப்பிய பல்வேறு கேள்விகளுக்கு நான் ஏற்கெனவே அளித்த விளக்க உரையில் பதில் இருக்கிறது என்றாலும், அந்த கேள்விகளுக்கு குறிப்பான பதிலையும் அளிக்க நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

முதலாவதாக, பெட்ரோல் விலை குறைந்துள்ளதால் ஏற்பட்டுள்ள வரி இழப்பைச் சமாளிக்க, இந்த அரசால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது என ஒரு கேள்வி எழுப்பினார்.

நடப்பாண்டில், பொருளாதார தேக்கநிலை மாறி, பொருளாதார வளர்ச்சி அதிகரிக்க பொதுவான அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன. அதனால்தான் உற்பத்தி துறையின் வளர்ச்சியும், அதிகரித்து வருகிறது. நம் மாநிலத்தில் மாண்புமிகு அம்மா அவர்களது அரசும், பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்க, பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றது. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் தொலைநோக்குத் திட்டம் 2023–ன் படி, பல்வேறு கட்டமைப்புப் பணிகள் தொடங்கப்பட்டும், தொடங்கப்பட உள்ள நிலையிலும் உள்ளன. இவை பெரும்பாலும் அரசு மூலதனமாகவும், அரசு–தனியார் பங்களிப்புடனும் இதற்கான பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இதுதவிர, உலக முதலீட்டாளர்கள் மாநாட்டைத் தொடர்ந்து, தனியார் முதலீடுகளும் ஈர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. சிறு, குறு தொழில்களிலும், போடப்பட்ட பல ஒப்பந்தங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவையெல்லாம் பொருளாதார சூழ்நிலையில் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன எனக் கருதுகிறோம்.

அதன் அடிப்படையில்தான், வரி வருவாயிலும், 2015–2016 ஆம் ஆண்டு கணக்குப்படியான வருவாயில் சுமார் 12.50 சதவீத வளர்ச்சியைச் சேர்த்து, 2016–2017–ல் வரி வருவாய் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இது மேலும் உயருமேயானால், அந்த கூடுதல் நிதி ஆதாரங்கள் மூலம், வருவாய் பற்றாக்குறை குறையும்.

இது இயல்பான கணிப்பு அளவுதான். மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் குறிப்பிட்டதைப்போல், வருவாயைக் கூட்டி, செலவைக் குறைத்து மதிப்பிட்டு, நிதிப் பற்றாக்குறையை குறைத்துக் காட்டவில்லை என்றும், அதற்கான அவசியம் மாண்புமிகு அம்மா அவர்களது அரசுக்கு இல்லை என்பதையும் தெளிவுபடுத்துகிறேன். இது தவிர, வருவாய் அல்லாத இனங்களிலும், குறிப்பாக **Beach Mineral** போன்றவற்றில், வருவாயை அதிகரிக்க, அரசே அந்த கனிம வளத்தை பிரித்து விற்கும் பொறுப்பை ஏற்கும் என்று மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் இதயதெய்வம் புரட்சித்தலைவி அம்மா அவர்கள் ஆணையிட்டு, அது சம்பந்தமான அறிவிப்பு, ஆளுநர் உரையிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. இதுபோன்ற நடவடிக்கைகளிலும், கூடுதல் வருவாய் கிடைக்க வாய்ப்புள்ளது. இது ஒருபுறம் இருக்க, வருவாய் பற்றாக்குறையைக் குறைக்க, செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்தவும் மாண்புமிகு அம்மா அவர்களது அரசு தொடர்ந்து நல்ல பல நடவடிக்கை எடுக்கும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கடன் அளவு 2.52 இலட்சம் கோடியாக உயர்ந்துவிட்டது என்றும், இதனால் அதிகரிக்கும் வட்டி சுமையைச் சமாளிக்க அரசு என்ன செய்யப்போகிறது எனவும், கேள்வி எழுப்பியுள்ளார்.

நான் ஏற்கெனவே தெரிவித்துள்ளபடி, தமிழ்நாடு மின் பகிர்மான கழகத்தின் 6,353 கோடி ரூபாய் கடனை, அரசு ஏற்றுக்கொண்டதன் காரணமாகவும், கடன் அளவும், வட்டிச் சுமையும் அதிகரித்துள்ளது. எனினும், இது நிதிநிலை நிர்வாக பொறுப்புடைமைச் சட்டத்தின் வரையறைக்குள் இருப்பதால், அரசுக்கு கடனையும், வட்டியையும் செலுத்தும் திறன் உள்ளது என்றும், அதனை தவணை தவறாமல் செலுத்தி வருகின்றது என்றும், ஏற்கெனவே தெளிவுபடுத்தினேன். கடனைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் வேறுபட்ட கருத்து இல்லை. ஆனால் தற்போதைய பொருளாதார மந்த நிலையில், மாநில அரசு கடன் பெற்றுத் தான் நிதிப் பற்றாக்குறையை ஈடு செய்ய வேண்டியுள்ளது. வருங்காலத்தில் இத்தகைய நிலை மாறும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருத்த மதிப்பீடுகளில் உள்ள நிதிப் பற்றாக்குறை, வரி வருவாய் ஆகியவற்றை இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையோடு ஒப்பிட்டுப் பேசினார். இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கும்போது, 2015–2016 ஆம் ஆண்டில் கணக்குகள் முடிவு செய்யப்படவில்லை. அதனால், 2015–2016 ஆம் ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில்தான், வருவாய் வரவுகளும், நிதிப் பற்றாக்குறையும், இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையில் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

2015–2016 ஆம் ஆண்டின் கணக்குகளின் இறுதி செய்யப்பட்டதன் அடிப்படையில் வரி வசூல் போக்கினைக் கணக்கில் கொண்டு, இடைக்கால நிதி நிலை அறிக்கையில் தற்போது 96,531 கோடி ரூபாய் வரி வருவாய் என இடைக்கால நிதி நிலை அறிக்கையில் இருந்ததை, திருத்த மதிப்பீடுகளில் 90,692 கோடி ரூபாயாகக் 2016–2017–ல் வரி வருவாய் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தியாகராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, கணிப்புகள் சீராகவும், சரியாகவும் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற நோக்கில்தான், தற்போதுள்ள விவரங்கள் அடிப்படையில், வரி வருவாய் மறு கணிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. வருவாய் வரவு, இவ்வாறு திருத்தியமைக்கப்பட்ட நிலையில், தேர்தல் அறிக்கையின்படி அறிவித்த சில புதிய திட்டங்களை மாண்புமிகு அம்மா அவர்களது அரசு, செயல்படுத்துவதற்குத் தேவையான நிதியையும், வருவாய் செலவினத்தில் சேர்த்து, அதற்கேற்ப வருவாய் பற்றாக்குறை இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையில் 9,154 கோடி ரூபாயாகக்

கணிக்கப்பட்டதை மாற்றி, திருத்த மதிப்பீடுகளில் 15,854 கோடி ரூபாயாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதிலுள்ள வேறுபாடு, 6,500 கோடி ரூபாய், வரி வருவாயின் அளவிலும், வருவாய் செலவின கணிப்புகளிலும் ஏற்பட்ட மாற்றத்தினால்தான் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில், புதிய வரிகள் எதையும் மாண்புமிகு அம்மா அவர்களது அரசு விதிக்கவில்லை என்பதையும் இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதன் அடிப்படையில், சில மூலதனச் செலவுகளிலும் சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. எனவே, இந்த விளக்கங்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் சந்தேகங்களைத் தீர்க்க போதுமானதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இதுதவிர, மத்திய நிதி அமைச்சகம் மாநிலங்களுக்கு கூடுதல் நிதி ஆதாரங்களைத் தருவதாக, மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. அருண் ஜெட்லி, ராஜ்யசபையில் கூறியதாகவும், ஆனால் மாநில அரசோ, நிதி ஆதாரங்களை, மத்திய அரசு குறைத்து விட்டதாக கூறுகிறது எனக் குறிப்பிட்டு, இதில் எது உண்மை என மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு.நேரு வினா எழுப்பியுள்ளார். இது குறித்த விளக்கத்தை ஏற்கெனவே இங்கு தெரிவித்துவிட்டேன். அதை மீண்டும் ஒரு முறை தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மேலும் ஒரு விரிவான விளக்கத்தை நான் இங்கு தர விரும்புகிறேன். இது மத்திய அரசைக் குறை கூறும் நோக்குடன் கூறவில்லை. மேலும் மத்திய அரசு 14வது நிதிக் குழு பரிந்துரையை மத்திய அரசு செயல்படுத்தியதால் ஏற்பட்ட சில மாற்றங்களால் தமிழ்நாடு எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டது என்பதை தெளிவுபடுத்தவே இதைக் கூறுகிறேன். 2015–2016 ஆம் ஆண்டு முதல், மத்திய அரசு கீழ்க்கண்ட மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்துள்ளது:–

1) **மாநிலங்களுக்கான நிதி பகிர்வின் அளவு, மத்திய அரசின் வரி வருவாயில் 32 சதவீதத்திலிருந்து, 42 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டது. ஆனால் அதே வேளையில், எட்டு மத்திய அரசின் திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டுள்ளன. பல்வேறு மத்திய அரசின் திட்டங்களுக்கான நிதி பகிர்வு முறையில், மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளது. உதாரணமாக, தேசிய வேளான் திட்டத்தில் (NADP) 100 சதவீதம் மத்திய அரசு மானியம் என்று இருந்ததை, 60 சதவீதமாகக்**

குறைத்து, மீதமுள்ள 40 சதவீதத்தை, மாநில அரசே ஏற்க நேரிட்டது. ஊரக வீட்டு வசதி திட்டத்தில், மத்திய-மாநில அரசின் பங்கு 75:25 ஆக இருந்தது, 60:40 ஆக குறைக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோல், பல திட்டங்களில், மத்திய அரசின் பங்கு குறைக்கப்பட்டுள்ளதால், அதை ஈடு செய்ய, மாநில அரசு கூடுதல் நிதிச் சுமையை ஏற்க நேரிட்டது. இந்த மாற்றங்களால் மாநில அரசுக்கு, ஆண்டுக்கு கூடுதலாக 2,600 கோடி ரூபாய் தேவைப்படுகிறது.

2) மத்திய அரசின் முக்கிய திட்டங்களான தேசிய ஊரக குடிநீர் திட்டம், தேசிய வேளான் வளர்ச்சித் திட்டம், வறுமை ஒழிப்புத் திட்டம் போன்ற திட்டங்களுக்கான மத்திய அரசின் ஒட்டுமொத்த நிதி குறைக்கப்பட்டுவிட்டது. உதாரணமாக, தேசிய ஊரகக் குடிநீர் திட்டத்திற்கு, 2014–2015 ஆம் ஆண்டில், இந்தியா முழுமைக்கும் மத்திய அரசு திருத்த மதிப்பீடுகளில் ஒதுக்கிய நிதி, 10,890 கோடி ரூபாய். ஆனால் 2015–2016 ஆம் ஆண்டில் திருத்த மதிப்பீடுகளில், இந்தத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி 4,262 கோடி ரூபாயாக குறைக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோல், தேசிய வேளான் வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு, நாட்டின் முழுமைக்கும் 2014–2015 ஆம் ஆண்டில் ஒதுக்கிய நிதி 9,954 கோடி ரூபாய். அதே சமயத்தில் 2015–2016 ஆம் ஆண்டில், நாடு முழுமைக்கும் இத்திட்டத்திற்கு ஒதுக்கிய நிதி 4,500 கோடி ரூபாய். இந்தத் திட்டங்களில், மத்திய அரசின் ஒதுக்கீடு குறைந்ததால், தமிழ்நாட்டிற்கு கிடைத்து வந்த ஒதுக்கீடும் குறைந்துவிட்டது. எனவே, இந்த திட்டங்களை, மாநில அரசு தொய்வின்றி, தொடர்ந்து செயல்படுத்திட, தனது நிதி ஆதாரங்களை கூடுதலாகச் செலவிட வேண்டியுள்ளது.

3) மத்திய நிதி பகிர்வில், 32 சதவீதத்திலிருந்து 42 சதவீதமாக உயர்த்திய அதேவேளையில், மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நிதி பகிர்வில் தமிழ்நாட்டிற்கான பங்கு, பொது வரியில் 4.969 சதவீதத்திலிருந்து, 4.023 சதவீதமாகவும், சேவை வரியில் 5.047 சதவீதத்திலிருந்து, 4.104 சதவீதமாகவும் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால், 42 சதவீதம் உயர்த்தியதில், கூடுதலாக தமிழ்நாட்டிற்கு ஆண்டுக்கு கிடைத்திருக்க வேண்டிய 6000 கோடி ரூபாய் நிதி, தமிழ்நாட்டிற்கு கிடைக்க வழியில்லாமல் போய்விட்டது. இதை மத்திய அரசு குறைத்துவிட்டதாக குறை சொல்லவில்லை. இந்த மாற்றங்கள், 14 வது நிதிக் குழுவின் பரிந்துரைப்படி,

மத்திய அரசு எடுத்த முடிவு. இந்த முடிவால் தமிழ்நாடு போன்ற, ஒரு சில மாநிலங்கள்தான் பாதிக்கப்பட்டன. அதனால் தான், மத்திய அரசிடம் இந்த இழப்பினை ஈடு செய்ய, மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் இதயதெய்வம் அம்மா அவர்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். இதைக் கருத்தில் கொண்டு, 2015–2016 ஆம் ஆண்டில் வெள்ள நிவாரணப் பணிகளுக்கு, நிதி வழங்கும்போது, 552 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசும் வழங்கியது.

14–வது நிதிக்குழு பரிந்துரைத்த நிதிப் பகிர்வால், பல மாநிலங்கள் பயன் பெற்றாலும், தமிழ்நாடு போன்ற ஒரு சில மாநிலங்கள் பெரும் பாதிப்பைச் சந்திக்க நேரிட்டன என்பது உண்மை. நமது மாநிலம் தற்போது சந்தித்து வரும் நிதி பற்றாக்குறைக்கு இதுவும் ஒரு காரணம் என்பதை மாமன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிற்கு மத்திய வரி பகிர்வின் மூலம் 2014–2015 ஆம் ஆண்டில் கிடைத்த வரி அளவு 16,824 கோடி ரூபாயாகவும், 2015–2016 ஆம் ஆண்டில் 20,353 கோடி ரூபாயாகவும் உள்ளது. ஆனால், மத்திய அரசின் நிதி பகிர்வில், 32 சதவீதத்திலிருந்து 42 சதவீதமாக உயர்த்தியதன் அடிப்படையில், நமக்கு ஏற்கெனவே கிடைத்து வந்த பகிர்வின் அளவு கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருந்தால், தமிழ்நாட்டிற்கு 26,000 கோடி ரூபாய், அதாவது கூடுதலாக 6,000 கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்கும். அதைத்தான் நாம் நிதி இழப்பாகக் கருதுகிறோம் என்பதை இங்கு தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி விஜயதரணி, திரு. எழிலரசன் ஆகியோரும் நிதி குறியீடுகள் பற்றிய கருத்துக்களையே மீண்டும் தெரிவித்தார்கள். நான் இதுவரை அளித்த பதிலுரை அவர்களின் கருத்துக்களுக்கும் பதிலாக அமையும். எனவே,

விவாதத்தில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சக்ரபாணி அவர்கள் கூட, கடந்த 5 ஆண்டுகளில் இருந்த மாநில வரி வருவாய், வருவாய் வரவு ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி அளவைப் பற்றி பேசினார். இந்த புள்ளிவிபரங்களை மறுக்கவில்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் வரி வருவாயும் உயரும், செலவுகளும் உயரும். பொருளாதாரம் வளர்ச்சியடையும்போது, நிதிப் பற்றாக்குறை

மற்றும் கடன் அளவுகள் உயர்ந்தாலும், மாநில உற்பத்தி மதிப்பில், அது உயராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பொருளாதார வளர்ச்சியின் போக்குக்கு ஏற்ப, இதில் சில நேரம் கூடலாம். சிலநேரம் குறையலாம். அதன் அடிப்படையில், ஆண்டுவாரியாக புள்ளிவிபரக் கணக்குகளைக் காட்டி விவாதம் செய்யவேண்டுமென்றால், அது முடிவில்லாமல் போய்கொண்டே இருக்கும். எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், தற்போதைய சூழ்நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு புள்ளிவிபரங்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதுதான்.

தற்போதைய சிரமமான நிலை மாற, ஆக்கபூர்வமான அறிவுரைகளை தெரிவித்தால், அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகவே இருக்கிறோம். இந்த நிலையை எப்படி சமாளிப்பது என்றும், பொருளாதார வளர்ச்சியை எப்படி அதிகரிப்பது என்றும் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களது அரசு தீவிரமாக ஆய்வு செய்து, பல நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து வருகிறது என்பதை மட்டும் மீண்டும் இங்கு தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

விவாதத்தில் இறுதியாகப் பேசிய மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு துரைமுருகன் அவர்கள், வருவாய் பற்றாக்குறை, நிதிப் பற்றாக்குறை, கடன் போன்றவை பற்றி ஒரு விரிவான விளக்க உரையை இங்கே ஆற்றினார். அவருக்கே உள்ள ஒரு பாணியில் சில கேள்விகளையும் கேட்டு, பதிலையும் அவரே அளித்தார்கள். அவர் பேசியபோது வருவாய் பற்றாக்குறை, நிதிப் பற்றாக்குறை ஆகியவை ஒவ்வொரு ஆண்டும் உயர்ந்து வருவதாகவும், நிதிப் பற்றாக்குறை என்பதே தவறானது அல்ல என்றும், ஆனால் இந்த அரசு பற்றாக்குறையைப் போக்க வருவாய் வழிகளைப் பெருக்கவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஏற்கெனவே தெரிவித்ததுபோல, வருவாய் வரவு ஒவ்வொரு ஆண்டும் உயர்ந்துள்ளது. ஆனால் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு அது உயரவில்லை. அதற்கான காரணத்தையும் விரிவாக இங்கு விளக்கினேன்.

மாநில வரி வருவாயின் போக்கு அரசால் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலையைச் சீர் செய்ய உரிய நேரத்தில் உரிய நடவடிக்கையும் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களது அரசு எடுத்து வருகிறது என்பதை மீண்டும் தெரிவிக்கிறேன். அவர் பேசும்பொழுது மகாராஷ்டிரா, உத்திரபிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களை விட, நமது மாநிலத்தில் நிதிப்பற்றாக்குறை அதிகமாக உள்ளது என குறிப்பிட்டார். இது ஏற்கெனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேலு அவர்கள், ரிசர்வ்

வங்கியின் அறிக்கை அடிப்படையில் குறிப்பிட்டுள்ளதையே, இவரும் குறிப்பிட்டுள்ளார் என கருதுகிறேன்.

அந்த ரிசர்வ் வங்கி அறிக்கைபடி, மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தின் நிதிப் பற்றாக்குறை, நிதிநிலை அறிக்கை விவரப்படி குறைவாக காட்டப்பட்டு இருந்தாலு,ம் இறுதிக் கணக்கின்படி திருத்த மதிப்பீடுகளில், நமது மாநிலத்தை விட அதிகமாக இருந்தது என்பதையும் ஏற்கெனவே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளேன். தாது மணலை அரசே விற்பதன் மூலம், கூடுதல் வருவாயை ஈட்டலாம் என்பது பற்றி நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை என தெரிவித்தார். இது ஏற்கெனவே ஆளுநர் உரையில் அறிவிப்பு செய்யப்பட்டு, அதற்கான துவக்க நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. வரி அல்லாத வருவாய், குறிப்பாக சுரங்கத் தொழில் மூலம் பெறும் வருவாய், தமிழ்நாட்டில் குறைவாக உள்ளது என நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சத்திஸ்கர், மத்தியப் பிரதேசம், ஒரிஸ்ஸா போன்ற பிற மாநிலங்களை ஒப்பிடும்போது நமது மாநிலத்தில் அதற்கான வாய்ப்புகள் குறைவு என்பதைத்தான் அதில் குறிப்பிட்டு, இதிலிருந்து ஒரு பெருத்த வருவாயை கூடுதலாகப் பெற இயலாது என்பது தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

கடன் அளவு உயர்ந்து வருவது பற்றியும், வட்டி செலுத்துவதற்கான பொறுப்புகள் பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட்டார். இதற்கான விரிவான விவரங்களை ஏற்கெனவே அளித்துள்ளேன். அதற்கு மேல் கூடுதல் விவரம் தேவை இல்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். அவர் கூறியது போல், கடன் வாங்குவது தவறு அல்ல. அது அளவோடு இருக்க வேண்டும் என்பதில் எங்களுக்கும் மாற்றுக் கருத்து இல்லை. நிதிப் பற்றாக்குறை மாநில பொருளாதார உற்பத்தி மதிப்பில் 2016–17ல் 2.96 சதவீதமாக உள்ளது என்றும், அது அடுத்த ஆண்டு 3.34 சதவீதமாக உயரும் என்றும் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது பற்றி அவரும் குறிப்பிட்டார். இதற்கும் விரிவான விளக்கத்தை நான் ஏற்கெனவே தெரிவித்துவிட்டேன்.

2013–14 ஆம் ஆண்டு CAG அறிக்கையில் வருவாய் பற்றாக்குறை குறைத்து காட்டப்பட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ள விவரத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார். கடந்த தி.மு.க. ஆட்சியில், கலைஞர் வீடு வழங்கும் திட்டத்திற்கு செலவிடப்பட்ட தொகை மூலதனக் கணக்கில் வைக்கப்பட்டது. இதே வழி முறையைப் பின்பற்றித் தான், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் பசுமை வீடுகள் திட்டத்திற்கும், மூலதனக் கணக்கில் காட்டப்பட்டது. அதை மூலதனக் கணக்கின் கீழ் கொண்டு வரக் கூடாது என்றும்,

வருவாய் கணக்கில்தான் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும் தெரிவித்து, அதனால் வருவாய் பற்றாக்குறை இந்த அளவுக்கு குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டுள்ளதாக, CAG அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி 2014–15 ஆம் ஆண்டில் இந்தச் செலவு, வருவாய் கணக்கில் கொண்டுவரப்பட்டது. இது தி.மு.க. ஆட்சி காலத்தில் கலைஞர் வீடு வழங்கும் திட்டத்திற்கு செலவிடப்பட்ட தொகைக்கும் பொருந்தும் என்பதையும், இவை கணக்குகளில் உள்ள interpretation வேறுபாடுகளே தவிர, பெரிய தவறாகக் கருதிவிட முடியாது என்பதையும் தெளிவுபடுத்த கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இது தவிர 2013–14 கணக்குகளில், துறைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 1,187.55 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு திரும்ப ஒப்பளிப்பு செய்யப்பட்டது என்றும், அவை குறிப்பாக பள்ளிக் கல்வித் துறையிலும், ஆதிதிராவிடர் நலத் துறையிலும், நிகழ்ந்ததாகவும், இதைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்றும், CAG அறிக்கையை சுட்டிக்காட்டி இங்கே பேசினார். இவை ஆண்டுதோறும் எழுப்பப்படும் தணிக்கைக் கருத்துக்கள்தான். எந்தத் துறையிலும், தேவைப்படும் நிதியைத் துல்லியமாக மதிப்பிட்டு செலவு போக, மீதியே இல்லாமல் பயன்படுத்த முடியாது. மேலும் மிகை ஒப்பளிப்பு பற்றியும் பேசினார். இதற்கான கேள்வியை எழுப்பிவிட்டு, அதற்கான பதிலையும் அவரே சொல்லிவிட்டார். ஏனெனில் ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி அனுமதி வழங்கப்பட்டபின் சில காரணங்களால் கூடுதல் நிதி தேவைப்படும்பொழுது, திருத்த மதிப்பீட்டில் கூடுதல் நிதி வழங்கப்படும். இதைக் கணக்கில் கொண்டு, ஆண்டு இறுதியில் செய்த செலவின் அடிப்படையில் திரும்ப ஒப்பளிப்பு செய்யும்பொழுது, இது கூடுதல் ஒப்பளிப்பாகத் தெரியும். பல ஆண்டுகளாக அமைச்சராக இருந்த அவர், இந்த விவரங்களை எல்லாம் நன்கு தெரிந்து கொண்டு, அதை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக எழுப்பியுள்ளார். உதாரணமாக, தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலும், 2010–11 ஆம் ஆண்டில், இதே போன்று 778.94 கோடி ரூபாய் கூடுதலாக ஒப்பளிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளதாக CAG அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்பதையும், இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இது போன்ற நிகழ்வுகளை நிர்வாகத்தில் சில சமயங்களில் முழுமையாகத் தவிர்க்க முடியாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசு 2011–12 ஆம் ஆண்டில் கிராமப்புறக் குடிநீர்த் திட்டங்களுக்காக வழங்கிய நிதியை சரிவரப் பயன்படுத்தாததால், அடுத்த ஆண்டிற்கு, அதாவது, 2012–13 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதியை, தமிழ்நாட்டிற்கு வழங்க, மத்திய அரசு மறுத்துவிட்டதாகவும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு.துரைமுருகன் அவர்கள் கூறினார். 2011–12 ஆம் நிதியாண்டில், மத்திய அரசின் மூலம் 350.24 கோடி ரூபாய் தேசிய ஊரகக் குடிநீர்த் திட்டத்தின் கீழ் பெறப்பட்டது. இதில் 58.33 கோடி ரூபாய் மார்ச் மாதத்தில் பெறப்பட்ட போதிலும், 286.04 கோடி ரூபாய், அதாவது 82 சதவீதம், 2011–2012 ஆம் ஆண்டிலேயே செலவிடப்பட்டது. அந்த நிதியாண்டில், 64.02 கோடி ரூபாய் மட்டும், மீதி கையிருப்பாக இருந்தது.

2011–12 ஆம் ஆண்டில், தேசிய ஊரகக் குடிநீர்த் திட்டப் பணிகளுக்காக வழங்கப்பட்ட நிதியில், 60 விழுக்காட்டிற்கு மேல் பயன்படுத்தி திட்டங்களைச் சிறப்பாகச் செயல்படுத்தியதன் காரணமாக, மார்ச் மற்றும் ஏப்ரல் மாதங்களில் 168.77 கோடி ரூபாய் ஊக்கத் தொகையாகவும், இயற்கை இடர்பாடு நிதியாகவும், கூடுதலாகப் பெறப்பட்டது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மத்திய அமைச்சர் தலைமையில் 24.5.2012 மற்றும் 25.5.2012 ல் நடந்த மாநில அமைச்சர்கள் மற்றும் மாநில அரசின் செயலாளர்களின் கருத்தரங்கில், தமிழ்நாடு அரசின் செயல்பாட்டை மற்ற மாநிலங்களும் பின்பற்ற வேண்டும் என்றும், வருடாந்திரக் கடைசியில் விடுவிக்கப்படும் நிதியைச் செலவழிப்பதற்கு மாநில அரசைப் பொறுப்பாக்காமல், அடுத்த ஆண்டிற்கான முதல் தவணையை அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் 5.6.2012 க்குள் விடுவிக்க வேண்டும் என கூறியிருந்தார். 2011–2012 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் கையிருப்பு தொகை, 236.59 கோடி ரூபாய் இருந்ததாகவும், அதனால் 2012–2013 ஆம் ஆண்டுக்கு விடுவிக்கப்பட வேண்டிய முதல் தவணைத் தொகை, 138.58 கோடி ரூபாயை விடுவிக்கவில்லை என மத்திய அமைச்சர் திரு. ஜெயராம் ரமேஷ், 4.7.2012 அன்று கடிதத்தில் எழுதியிருந்தாலும், இதுகுறித்து மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள், உண்மை நிலவரத்தை எடுத்துக்கூறி, நிதியை விடுவிக்க கடிதம் எழுதியதன் அடிப்படையில், 2012 ஜூலை மாதத்தில் முதல் தவணைத் தொகையாக 132.32 கோடி ரூபாய் தமிழக அரசுக்கு விடுவிக்கப்பட்டது. அந்த ஆண்டிற்கான பணிகளும் சிறப்பாகச் செயல்படுத்தப்பட்டன. தேசிய ஊரகக் குடிநீர்த் திட்டத்தின் செயல்பாடு குறித்து,

மாநிலங்களுக்கு இடையே தரவரிசை **Results Framework Document** –ல் ஒவ்வொரு ஆண்டும், மத்திய அரசால் வெளியிடப்பட்டு வருகிறது. அதில் 2011–12–க்கான அறிக்கையில் தமிழ்நாடு முதலிடம் வகித்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதேபோல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மத்திய அரசு விடுவித்த நிதியை முழுமையாகப் பயன்படுத்தியதோடு, கூடுதல் நிதி பெறுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதேயன்றி, இதுவரை இத்திட்டத்தில் விடுவித்த தொகை செலவழிக்கப்படாமல் இருந்ததில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தேர்தல் அறிக்கையில் வாக்குறுதி அளித்தவாறே, மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் 31.3.2016 அன்று நிலுவையிலிருந்த, குறுகிய, நடுத்தரகால மற்றும் நீண்டகாலக் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்து ஆணையிட்டுள்ளார்கள். இது குறித்துப் பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் திரு.துரைமுருகன் அவர்கள், இத்தொகையை ஐந்தாண்டு காலத்தில் பிரித்து அளிப்பதால், கூட்டுறவு அமைப்புகளால் அரசு அறிவித்தவாறு 6,000 கோடி ரூபாய் அளவிலான வேளாண் கடன்களைத் தரமுடியாமல் போகக் கூடும் என்ற ஐயப்பாட்டை எழுப்பினார். இது குறித்து விளக்கமளிக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அம்மா அவர்களது அரசு தள்ளுபடி செய்த மொத்தத் தொகை 5,780.92 கோடி ரூபாய் ஆகும். கூட்டுறவு அமைப்புகள், விவசாயக் கடன்களை அளிப்பதற்கு, மூன்று விதமாக நிதி திரட்டப்படுகிறது. ஒன்று, ஏற்கெனவே அளிக்கப்பட்ட கடன்களையும், வட்டியையும் வசூல் செய்வது. இரண்டு, நபார்டு வங்கியிடமிருந்து இதற்காகப் பெறப்படும் **refinance** உதவி. மூன்று, அந்த அமைப்புகளின் வைப்பீடுகள் உள்ளிட்ட சொந்த நிதி. தற்போது தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுள்ள 5,780.92 கோடி ரூபாயில், நபார்டு வங்கிக்கு திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய தொகையும், கூட்டுறவு அமைப்புகளின் சொந்த நிதியும் அடங்கும். இதில் நபார்டு வங்கிக்குத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்காக, இந்த வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் 1,680.73 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தொகையை நபார்டு வங்கிக்குத் திருப்பிச் செலுத்திய பின்னர், 2016–17 ஆம் ஆண்டிற்கான 6,000 கோடி ரூபாய் பயிர்க் கடனை, கூட்டுறவு வங்கிகள் வழங்க, நபார்டு வங்கியிடம் இருந்து ஆண்டு இயல்பாகப் பெறப்படும் 1,770 கோடி ரூபாய் நிதியுதவியுடன், கூடுதலாக 1480 கோடி ரூபாயும், ஆக மொத்தம் 3250 கோடி ரூபாயை வழங்க, நபார்டு வங்கி ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. இவ்வாறு நபார்டு வங்கியின் உதவி,

அரசு வழங்கும் நிதி மற்றும் தமது சொந்த நிதியைப் பயன்படுத்தி, உறுதியளிக்கப்பட்டவாறே 6,000 கோடி ரூபாய் பயிர்க்கடன் கூட்டுறவு அமைப்புகளால் வழங்கப்படும்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் கூறும்போது, சென்னை கூவம் ஆற்றில் சுற்றுச்சூழல் மேம்பாட்டுத்திட்டத்தில், மத்திய அரசு 105 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியதாகவும், இதற்கு சுற்றுசூழல் அனுமதி அளிக்க கூட்டப்பட்ட மத்திய அரசின் கூட்டத்திற்கு, தமிழக அரசிலிருந்து உயர் அதிகாரிகள் யாரும் கலந்து கொள்ளாததால், திட்டம் கைவிடப்பட்டு, நிதியைப் பயன்படுத்த மாநில அரசால் இயலவில்லை எனவும் குறிப்பிட்டார். இத்திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு, நிதி எதுவும் ஒதுக்கவில்லை என்பதே உண்மை. மாநில அரசுதான் 604 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் திட்டம் தீட்டி, சுற்றுசூழல் அனுமதிக்கு உட்பட்ட பகுதிக்கு, 105 கோடி ரூபாய்க்கு பணிகள் மேற்கொள்ள, மத்திய அரசின் அனுமதி கோரியிருந்தது. தமிழ்நாடு கடற்கரை மேலாண்மை குழுமத்தின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில், மத்திய அரசின் சுற்றுச் சூழல் ஆய்வுக் குழுமத்தின் (Environmental Appraisal Committee) ஆய்வுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அந்தக்கூட்டம் தான் ஏப்ரல் 27 மற்றும் 28 ல் நடந்தது. உயர் தொழில்நுட்ப அலுவலர்கள் இந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர். குழு, சில விவரங்களைக் கோரியது. இந்தக் குழுவின் இரண்டாவது கூட்டத்தில் நகராட்சி நிர்வாகத் துறை செயலரும் கலந்து கொண்டார். இக்கூட்டத்திலும், மேலும் சில விவரங்களைக் கோரியுள்ளனர். விரைவாக அனுமதி பெற்று, பணிகள் தொடங்கப்படும். எனவே மத்திய அரசின் நிதியை, இதில் மாநில அரசு பெறத் தவறியது என்பது முற்றிலும் தவறான ஒன்று என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.